

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen nu er det sådan, at det er begrænset, hvilken indflydelse vi får på, hvordan de initiativer, der kommer udefra og går ind til forebyggelsesfonden, skal opbygges. Jeg går jo ud fra, at de institutioner, som fru Anne Bastrup nævner, kommer med sådan nogle initiativer med forslag til, hvordan det kan gøres. De kommer ind til forebyggelsesfonden, og så bliver der set på de initiativer, og er det gode initiativer, er jeg da også overbevist om, at det er noget, der bliver sat i værk. Men det er jo ikke os herinde, der skal tage de initiativer, som de enkelte virksomheder, de enkelte plejehjem, eller hvad det er, vil have taget. Dem skal de selv komme med til forebyggelsesfonden.

Formanden:

Tak til hr. Bent Bøgsted, og så er det hr. Jakob Axel Nielsen som ordfører.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Også jeg vil gerne have lov til at takke SF for at have sat den her forespørgsel til debat.

Indledningsvis erfarede jeg, at fru Anne Bastrup havde en frygt for, at de penge, der nu var sat af, kun skulle komme til at gå til traditionelle arbejdsmiljømæssige forhold. Ud over at jeg kan afvise det, må jeg jo også sige, at de traditionelle problemer med arbejdsmiljø bestemt stadig væk er relevante. Men forhistorien til det her er jo, at forebyggelsesfonden er en del af velfærdsaftalen. Lad mig minde om, at det er en velfærdsaftale, som 158 mandater står bag, dvs. hele Folketinget bortset fra SF og Enhedslisten.

Som Konservative var vi jo nogle af de allerførste til at tale om, at der var nogle demografiske problemer ude i fremtiden, som truede vores velfærd. Vi var meget tidligt ude med at sige, at man eksempelvis bliver nødt til at kigge på efterlønnen, at man bliver nødt til at kigge på tilbagetrækningstidspunktet, at man bliver nødt til at gøre noget, sådan at der er nogle flere hænder og hoveder på arbejdsmarkedet, når de store årgange træder ud af arbejdsmarkedet og de små årgange træder ind.

Kl. 11.00

Det var vi meget tidligt ude med. Det var os, der insisterede på at få en Velfærdskommission, vi insisterede på, at der skulle være en bred og solid aftale, som peger langt frem, og som sikrer vores velfærd. Når man først siger, at vi er nødt til at bede danskerne om at trække sig en lille

smule senere tilbage fra arbejdsmarkedet, er det fuldt ud naturligt, at man så også siger: Nu må vi sikre, at de mennesker, som arbejder, rent faktisk også kan lide at være på deres arbejde og kan holde til at være på deres arbejde.

Derfor er det helt naturligt, når man taler om et velfærdsforlig, som i bund og grund går ud på en senere tilbagetrækning, at man så også holder fast i princippet om, at det også skal være sådan, at det er godt at være på arbejde. Når det netop er godt at være på arbejde, når det er dejligt at være på arbejde, er det jo også sådan, at folk er mere effektive og gør en stor arbejdsindsats, og det er jo i virkeligheden det, som samfundet har allermost brug for.

De 3 mia. kr., som er sat af her, er rigtig mange penge, og det, som man jo satser på, er, at man til dels skal kigge på, hvordan vi undgår nedslidning. Det er det ene: Hvordan undgår vi nedslidning? Her kommer det psykiske arbejdsmiljø også ind: Hvordan sørger vi for, at folk ikke har ondt i maven, når de går på arbejde, at de føler tryghed og har tryghed i ansættelsen, og hvordan får folk glæde ved at være på arbejdsmarkedet?

Der er selvfølgelig også alt det andet traditionelle, vil jeg godt minde fru Anne Bastrup om, med tunge løft og ergonomisk rigtige siddestillinger, og hvad ved jeg – nemlig det, som man i mange år har diskuteret, når man har talt om arbejdsmiljø. Men det er især også det psykiske, og her må jeg sige, uden at det er politikere, der skal gøre sig til eksperter på området, at det i meget høj grad er et ledelsesmæssigt spørgsmål. Der har vi også behov for, at ledelsen og arbejdsmarkedets parter sætter sig sammen og finder ud af, hvad det er.

Det andet hovedformål er jo, at der kommer en rehabilitering af folk, der allerede er nedslidte. Hvad gør vi for at hjælpe folk? Hvordan sikrer vi, at den nye viden, vi får om medicin, og som gør os meget klogere og dygtigere, kommer samfundet til gode, sådan at vi hjælper folk, der ellers er nedslidte, over i noget andet, så de kan arbejde og have glæde ved deres arbejdsliv?

Det tredje er, at der også skal sættes og fokuseres på de her livsstilssygdomme, som vi ved er et problem for mange, og det er et stigende problem i den vestlige verden. Hvordan sørger vi for, at folk ikke ryger så meget? Hvordan bekæmper vi fedme, og hvordan bekæmper vi rygning og andre livsstilssygdomme?

Alt i alt synes jeg, at det er et meget, meget, meget godt initiativ, som vil give os nogle forsk-